

AVIZ
referitor la proiectul de Ordonanță de Urgență
pentru abrogarea Legii nr.31/1996 privind
monopolul de stat

Analizând proiectul de Ordonanță de Urgență pentru abrogarea Legii nr.31/1996 privind monopolul de stat, transmis de Secretariatul General al Guvernului cu adresa nr.196 din 29.12.1998,

CONSILIUL LEGISLATIV

În temeiul art.2 alin.1 lit.a din Legea nr.73/1993 și art.48(3) din Regulamentul de organizare și funcționare a Consiliului Legislativ,

Avizează negativ proiectul ordonanței de urgență pentru următoarele motive:

1. Prin Legea nr.31/1996 a fost stabilit cadrul instituțional privind regimul monopolului de stat.

În cuprinsul legii se definesc activitățile ce constituie monopol de stat, precum și modul de administrare și exploatare a monopolurilor de stat, acestea realizându-se de către agenții economici și producători individuali exclusiv pe bază de licențe eliberate de Ministerul Finanțelor, cu avizul ministerului de resort sau al Băncii Naționale a României, după caz.

Legea stabilește astfel mecanismul de funcționare în economie a monopolului de stat. În art.17 din lege este prevăzută sarcina pentru Guvern de a stabili prin hotărâri, pentru fiecare activitate sau bun în parte, ce constituie monopol de stat, condițiile de desfășurare a activității, conținutul, cadrul general, modul de acordare a licențelor, precum și alte elemente specifice.

Din Nota de fundamentare ce însoțește proiectul de Ordonanță de urgență rezultă că asemenea reglementări în executarea legii sunt în fază de definitivare dar întâmpină greutăți și că unele prevederi din lege ar fi susceptibile de modificare. Or, asemenea greutate nu justifică, singură, abrogarea reglementării, fără a se asigura un alt cadru legislativ.

Prin proiectul de Ordonanță de urgență a Guvernului, transmis spre avizare Consiliului Legislativ, se propune abrogarea expresă în totalitate a Legii nr.31/1996 privind regimul monopolului de stat.

Din punct de vedere legislativ, considerăm că prin abrogarea legii se creează un vid legislativ, eliminându-se din legislația activă cadrul instituțional în această materie.

2. Măsura abrogării integrale a Legii nr.31/1996 privind monopolul de stat este prematură, deoarece nu sunt acoperite integral cu reglementări specifice toate domeniile care, potrivit art.2 din lege, constituie monopol de stat. Este cazul domeniilor prevăzute la lit.a) și b), respectiv, "fabricarea și comercializarea armamentului, munițiilor și explozibililor", precum și "producerea și comercializarea stupefiantelor și a medicamentelor care conțin substanțe stupefiante". **Precizăm că abrogarea integrală a legii ar duce la dezincriminarea infracțiunilor corelative de la art.13 din aceeași lege, situație care ar crea un vid legislativ cu consecințe practice deosebite în plan penal, deoarece orice infractor din aceste domenii s-ar putea prevala de această dezincriminare.**

Amintim în acest sens implicațiile negative produse de abrogarea intempestivă a textului legal care incrimina infracțiunea de bancrută frauduloasă.

3. Subliniem, totodată, că din argumentațiile cuprinse în "Nota de fundamentare" nu rezultă împrejurările care să califice măsura ca fiind un caz excepțional în spiritul art.114 alin.(4) din Constituție și, ca atare, să justifice calea ordonanței de urgență.

4. Menționăm totodată că o astfel de măsură nu este impusă nici de exigențele armonizării legislației cu reglementările comunitare.

Existența monopolurilor naționale sunt prevăzute în art.37 al **Tratatului de la Roma**, articol care nu a suferit nici o modificare prin **Tratatul de la Maastricht** care este în vigoare.

Conform paragrafului 1 al acestui articol: "Statele membre ajustează în mod progresiv orice monopol de stat, având un **caracter comercial** de o asemenea manieră, încât la expirarea perioadei de tranziție să fie asigurată, în condițiile de aprovizionare și desfacere, excluderea oricărei discriminări între resortisanții din statele membre".

Instituția monopolului, răspunde la opțiuni de politică economică, spre deosebire de taxele sau măsurile cu caracter echivalent, care sunt solicitate aproape în totalitate de considerente de oportunitate.

Tratatul instituie regula de standstil (de a nu agrava situația existentă).

În Franța există monopolurile: tutunului, chibriturilor, alcoolului, potasiului, electricității și gazului, hârtiei pentru presă (de tipărit), de import al produselor petroliere.

Așa cum s-a pronunțat de nenumărate ori Curtea de Justiție a Comunităților Europene, art.37 nu impune suprimarea monopolurilor, ci doar ajustarea lor (Hotărârea CJCE/5 februarie 1976).

Deși Comisia a făcut multe recomandări în acest domeniu, "ajustarea" monopolurilor progresează lent și inegal.

PRESEDINTE
Valer Corneanu
Valer CORNEANU

București

Nr. 1074/31.12.1998